

002
próstru pola Boha. Svj. Marija smili so na
próstru a zdychowanje khorych, kiž so na nju
dowěrjachu a w Róčeniće wo jeje pomoc prosy-
chu. Po radže brdyškeho kanonika Nobe-
ta Schimona z Willeuberka slubi wěsty šewc
z bech pyć Božich mšow, při kotrych chcyše
sam přitomny być a na nich wosebje w róč-
cu Mariju prosyć, zo [by] so jeho mandželska
wustowi. A hlej, po přerjéj Božej mši, kotruž bě
Simon sam swjěcit, pačas mandželska
polepšec a hdyž bě tonsamny knjez pjaty króč
Mariju při Božej mši wo pomoc prosyt, wustrowa
doma w Čěskim Dubje duchakhoru čona.
Tak pisaše k kan. Simon 18. januara 1664.

Kak je svj. Marija w běhu časa swjich česćo-
warjow wosobje škitata a za nich prosyta, wob-
swědča nas sčchowacy list knjeza Simona
z Willeuberka, sobuzatožerja serbskeho semi-
nara: „Ja, kotryž to pisam, synu hižo sam
na sebi svj. Marijinu spoděiwnu pomoc